

EMPO
 UMENTI
 OTTI DI
 O DALDO
 ARTIOLI
 LOIE ORTIZ
 A E DOPO
 CONTRO
 servizio
 vo rivelatore
 in Francisco
 LAWIE

דליה לביא, הכוכבת החדשה, כפי שרק

דליה

כיום היא התגלית הטריה ביותר בעולם הכדור הלבן. מי תמונתה מפארת את גדולי השבועונים והעתונים בעולם. מפיקרסרטים מציינים אותה בהצעות. טורי הכילות מזכירים את שמה, החברה הפרימאית מתגאה בנוכחותה. כבר כיום, כשי היא עדיין מירזנית בשדה הכדור וכאשר זקפה לזכותה רק תפקיד ראשי בסרט יש ראלו אחד ("חולות לוח")

מים", מקבלת דליה, לדברי העיתונות הצרפתית, שכר של שלוש מיליון פראנק (כחמישה עשר אלף לירות) לסרט - משכורת, שאם אימנם נמסרה בדיוק, היא אחת הגבוהות בקרב כוכבות הקולנוע הצרפתיות.

דליה לביא, בדומה ליתר כוכבות הקולנוע הישראליות - זווה שפיררודן, היה הררית ואילנה עדן - הינה ילידת חיפה. בצרפת עין ישן אך מרווח ונקי, משוח צבעים בהירים ומרוהט בפשטות, הנשקף אל מול הוזהים בקצה שברי ציון שליד נהריה, ישבה השבוע היה לוינבוק, אשה בעלת שערות מכסופות שסימני נים של יופי נדיר עדיין ניכרים בפניה. בעלעלה כאלבוב התמור נות הגדול שלה, כשהיא דוברת עברית וגרמנית חליפות, העלתה האם את דמותה של בתה המפורסמת, כפי שנחרטה בזיכרונה מאז ילדותה.

מאת חיה לוינבוק

תמונתה של דליה מופיעות בעיתונים. תמונות צבעוניות גדולות וענקיות. אני גוזרת כל תמונה שלה שמתפרט סמל, ומדביקה אותה באלבום. כי בשבילי נשאר דליה, הגבוהה והיפהפיה, אותה דליה קטנה שלי. הנה גלויה שהיא שלחה לא מכבר לאחיה, יוסי ומיכל. הנה מה שהיא כותבת: "ליוסי ומיכל היקרים. סא רים יפה מאוד ואני נהנית מאוד. אבל לכם טוב יותר וכדאי יותר, כי אתם בשכר ציון".

דליה שלי נולדה לפני 18 שנה, בחיפה.

ניצלה דליה מן המכה ולא אירע לה דבר. כשהייתי לוקחת אותה בעגלת-סיוול, היי תי חייבת להחזיק אותה ביד אחת וביד השניה להסיע את העגלה. כאשר בק הייתי כרפה את ידי ממנה, היתה נופלת, ונשי ארת תלויה מחוץ לעגלה. ברצועות. קנינו לה לול בתקחה שהוא ירסן קצת את מרצה הסוער. אך לא יכולנו להחזיקה בו זמן רב. היא קיפצה בו ונידנדה אותו בעוצמה כה גדולה, עד שכעבור זמן קצר שברה אותו לגמרי.

דליה היתה בת תשעה חודשים, כשמיתת החינוך שוב לא יכלה להחזיק אותה. היא היתה מחליקה ממנה ומטפסת על השולחן מבלי שהצלחתי להבחין כיצד היא עושה זאת. היא התרוצצה בכל הבית, על ארבע, הפכה ושברה כל מה שפגשה בדרכה.

★ ★ ★
 "חיא לא נחה אף רגע"

רעקנו את מקום מגורנו מחיפה לשבציון. דליה היתה או בת שנתיים. היינו בטוחים שהיא תהיה ציירת גדולה. עשיר. כל חויה שעברה עליה העבירה מי לנייה, באמצעות צבעים עזים ונוגדים. כשי אני מתבוננת כיום בציוריה, אני רואה ש הם מצטיינים בשימת-לב לפרטים שילדים בגיל זה נוהגים, בדרך כלל, להתעלם מהם. אין אני משפחה דתית. אולם אביה של דליה היה שומר מסורת. הוא היה לוקח עמו את דליה לבית-הכנסת. שם היתה דליה מרסנת את שוכבותה. היא היתה יושבת ומתבוננת שעות במתפללים וחוקרת לפשר מעשיהם. אבא היה מסביר לה מה היא אלוהים והיא היתה מקשיבה לכך בהתפעלות. כמחשבתה ובדמיונה תפס אלוהים מקום רב. היא ניסתה לבטא את הקשר שלה אליו, כפי שהבינה אותו אז, בציוריה.

עד היום מאמינה דליה באלוהים, ללא קשר עם דת כלשהי. היא רואה אותו כאבי-העולם הנמצא בטבע ובליבות בני האדם. כשהיתה בת ארבע, התחוללה יום אחד סופה חזקה מלחה רעמים וברקים. דליה לא הצליחה להירדם. היא הקשיבה לרעמים, ולכסוף אמרה: "אמא, מספיק עכשיו אקח סולם, אעלה לאלוהים ואני לו שיפסיק". למחרת ציירה דליה ילדה, שראשה בין עננים - שגשג עו ניתך מהם.

חמש דליה מצטלמת במצב אופייני לגיל בו הירבחה להשתולל ולמצוא פורקן למזג הסוער, שהתבטא במעשי-יוקנדס מסמרי-שיער.

שלוש אחת התמונות הסולידיות המעטות אשר באלבומה של דליה לוינבוק: צילום ליד ביתה, בשבציון.

שנה וחצי דליה, בתם לול-שובבות, מתיזה מים מן הברז שבחצר ביתה.

שמונה עשר דליה וזיאק בשלה, בביתם שבפאריס, לפני הפכה לכוכבת מבוקשת.

שבע עשר תמונת החתונה מנשואי דליה וזיאק, לפני חצי שנה.

עשר בחברת אחיה ואחותה הצעירים, יוסי ומיכל, אליהם היא קשורה עד היום, מנהלת איתם חליפת מכתבים ערנית וגלוית-לב מאוד.

חלו לעצמה חנופץ